

gen och lyssnade. De de hörde folket innanför bsdja, slog banditledarna

den 2 juni 1938.

Missionsföreståndaren
 Dir Hj. Danielson,
 Klarabergsgatan 50,
 S t o c k h o l m .

Käre Broder Danielson!

Frid!

Först ett hjärtligt tack för vänliga brevet av den 6 sistl. maj. - Här knoga vi som vanligt.

Svenska skolan hade för några dagar sedan en trevlig termins avslutning, då Maj-Brit Anderson även fick sitt avgångsbetyg från folkskolan.

I går kväll hölls ett välbesökt avskedsmöte i kyrkan för fru Hulda Anderson med dotter, vilka stodo färdiga att via Ameri- ka resa hem till Sverige. Vackra och sympatiska tal höllos av flera kineser jämte av fru A. En liten minnesgåva från försam- lingen överlämnades. God kristlig stämning. I kväll ha vi följt resenärerna till tåget. Give Gud dem en god resa!

Å en utpost 15 km. väster om staden har det under våren va- rit en stilla, god och alvarlig väckelse, särskilt bland kvinnorna. Ett par kinesiska bibelkvinnor ha varit det synliga redskapet därtill. Flera från nämnda trakt ha begärt dop.

Hörde i dag en liten händelse från nämnda trakt, som bl.a. understryker bödens välsignelse. Banditer kommo till byn. Flera hus hade utplundrats. Så kommo banditerna till ett hus, där de vo- ro samlade till bönemöte. De stannade ett ögonblick utanför stu-

gan och lyssnade. Då de hörde folket innanför bedja, slog banditledaren med handen mot sina kamrater och sade: "Här få vi inte gå in". Bönen räddade dem.

Vi leva eljest i en farlig tid. Det behövs blott ett ord, en liten obetydlig handling, en osanning och en hederlig människa kan anmälas för "majestätsbrott" och dödas utan ransakning. Här i församlingen ha vi nyligen förlorat tre medlemmar på detta sätt - en dödades av japanerna därför att han misstänktes vara anti-japan och två av kineser därför att de ansågo honom vara pro-japan! Ett utmärkt tillfälle att hämnas på fiender!

Då jag i dag var vid järnvägsstationen tillfrågades jag av en japansk officer vad jag visste om kriget. Jag svarade: "jag vet ingenting utöver vad tidningarna berättat". "Nä", blev nästa fråga, "på vilken sida av de stridande står ni?" Svaret blev: "Jag försöker vara neutral". Jag såg dock att detta svar inte fullt tillfredsställde honom.

Språkförbistringens är känbar. Massan av japanerna förstå inte något av de språk vi kunna använda. Det kan därför bli rätt unika uttryck och sammanställningar. Så t.e.x. passerade jag en gång genom vaken vid en av stadsportarna under namn av - "Jesus" och en annan gång under namn av "Amen". Det var sannolikt ungefär allt vad herrarna vistes om den kristna religionen.

Eljest ha japanerna hittills varit mycket hyggliga mot oss. En gång följde mig en japansk underofficer bakifrån till kyrkan. Kompen dit frågade han: "Är det här er kyrka?" Då svaret blev jakande, gjorde han vänd mot kyrkan en den allra finaste militär-honnör, varefter han avlägsnade sig. Genom evangelisterna har jag ock hört att soldater, som gått in i något landkapell gjort liknande honnör. Därigenom anse de sig nog ha dyrkat de kristnas Gud!

Hälsningar till alla och ett tack för trogen bönevakt!
Broderligen.